

CENA NADACE DAGMAR A VÁCLAVA HAVLOVÝCH VIZE 97

Všichni lidé od přirozenosti touží po vědění

Aristoteles – Metafyzika

OD ROKU 1999 UDĚLUJE NADACE DAGMAR A VÁCLAVA HAVLOVÝCH VIZE 97 V SOULADU se svým posláním mezinárodní Cenu významnému mysliteli, který svým dílem překračuje tradiční rámec vědeckého poznání, přispívá k chápání vědy jako integrální součásti obecné kultury a nekonvenčním způsobem se zabývá základními otázkami poznání, bytí a lidské existence. Každoročním udělováním Ceny tak Nadace umožňuje české veřejnosti setkání s průkopníky zajímavých proudů soudobého vědeckého myšlení a seznamuje ji s jejich dílem. Pravidelné udělování Ceny se proto neomezuje na vlastní slavnostní akt jejího předání, ale je doprovázeno dalšími akcemi, včetně neformálního setkání studentů a profesorů při rozpravě s laureátem a pozvanými hosty. Cena je slavnostně předávána každý rok 5. října. Její laureát získává diplom a pamětní artefakt v podobě berly sv. Vojtěcha od českého umělce Jiřího Plieštika. Cena VIZE 97 se od roku 2004 uděluje v prostoru Pražská křižovatka.

NOSITELÉ CENY NADACE DAGMAR A VÁCLAVA HAVLOVÝCH VIZE 97

1999 : *KARL H. PRIBRAM*
americký neurochirurg a myslitel

2000 : *UMBERTO ECO*
italský sémiotik a myslitel

2001 : *ZDENĚK NEUBAUER*
český vědec a filozof

2002 : *JOSEPH WEIZENBAUM*
americký informatik a myslitel

2003 : *ROBERT B. REICH*
americký ekonom a bývalý člen vlády Billa Clintona

2004 : *PETR VOPĚNKA*
český matematik a bývalý ministr školství

2005 : *PHILIP G. ZIMBARDO*
americký psycholog

2006 : *ZYGMUNT BAUMAN*
britský sociolog

2007 : *STANISLAV GROF*
americký psycholog a psychiatr

2008 : *JULIA KRISTEVA*
francouzská spisovatelka, psychoanalytička a lingvistka

2009 : *VÁCLAV CÍLEK*
český geolog, spisovatel, filozof a populizátor vědy

2010 : *KONRAD PAUL LIESSMANN*
rakouský esejista, literární kritik a filosof

2011 : *IVA MOJŽIŠOVÁ*
slovenská teoretička umění

2012 : *MILOSLAV PETRUSEK (in memoriam)*
český sociolog a vysokoškolský pedagog

2013 : *JIŘÍ FIALA (in memoriam)*
český matematik, analytický filozof a překladatel

NADACE DAGMAR A VÁCLAVA HAVLOVÝCH VIZE 97

NADACE DAGMAR A VÁCLAVA HAVLOVÝCH VIZE 97 MÁ POMĚRNĚ ŠIROKÝ OKRUH ZÁJMŮ, což vyplývá ze zaměření jejich zřizovatelů a z tradic, na něž navazuje. Nadace působí hlavně v oblasti sociální, zdravotnické a kulturní, příležitostně organizuje nebo podporuje různé počiny na poli péče o lidská práva a rovněž reaguje na aktuální potřeby společnosti. Nadace se přitom snaží – v duchu svého názvu – hledat a podporovat především to, co míří do budoucna, to, co se dnes může někomu zdát méně důležité, nebo dokonce okrajové, co se ale teprve časem zhodnotí, to, co má povahu příkladu či modelu, co je spíš dalekozraké, než krátkozraké, co má rys průkopnictví či vizionářství. Menšími finančními částkami Nadace zároveň jednorázově i pravidelně podporuje nejružnější organizace a jednotlivce, kteří naléhavě potřebují pomoc. Po odchodu prezidenta Václava Havla v roce 2011 Nadace pečuje o jeho odkaz.

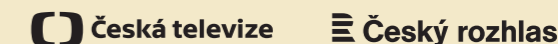
Generální partner:

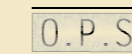
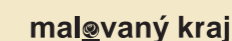
Hlavní partner:

Mediální partneři:

Partneři:

ANDREW LASS

Laureát roku 2014

PROFESOR ANDREW LASS SE NARODIL ROKU 1947 V NEW YORKU, VYRŮSTAL VŠAK V PRAZE-Dejvicích, kde se se svými rodiči novináři a starším bratrem krátce nato usadili. Přestože se naučil myslet česky, ve škole prolézal s velkými potížemi a zejména z českých diktátů dostával většinou nedostatečnou. Po ukončení střední školy vystudoval poblíž Stuttgartu vědeckou fotografii a film. V létě roku 1968 absolvoval kurz analytické filozofie na Harvardově univerzitě. Po jednorocím studiu na FAMU v Praze přestoupil na Filozofickou fakultu UK, kde si zapsal psychologii a folkloristiku. Dvojpólovost jeho zájmů – vědecká činnost na straně jedné a umělecká na straně druhé – našla v těchto letech své celoživotní zakotvení ve studiu lingvistiky a kulturně-sociální antropologie a ve smysluplném kouzlu fotografie a poezie (na podzim roku 1968 se stal členem Pražské surrealistické skupiny). V roce 1973 byl (spolu se svými rodiči) Husákovým normalizačním režimem z Československa vyhoštěn; těsně před ukončením vysokoškolského studia, ale včas na to, aby mu neurochirurgové v Bostonu stihli vyoperovat nádor na krční páteři. Je asi jedním z mála lidí, kterým StB (nedopatřením) zachránila život.

Doktorát v oboru kulturně-sociální antropologie získal roku 1981 na University of Massachusetts Amherst. V roce 1999 byl jmenován profesorem antropologie, kterou vyučuje na Mount Holyoke College v Massachusetts. Po politické rehabilitaci v roce 1993 mu Karlova univerzita udělila titul magistra. Ve své vědecké práci na sebe upozornil originálním přístupem k různým pojetím času a paměti a jejich zpředmětňení v místě jakožto kulturně konstituovaným realitám a intersubjektivním stavům prožívání. Témata jeho studií zároveň odrážejí jeho trvalý zájem o českou společnost – od národního obrození přes současnou Prahu turistickou až po uměleckou avantgardu. V posledních letech se jeho vědecký zájem obrací jednak k filozofickým otázkám spojeným se sémantickými modely v dějinách kulturně-sociální antropologie, jednak ke zkoumání surrealistické poetiky a problematiky překladu. Svě odborné práce publikuje mimo jiné v časopisech *American Anthropologist*, *American Ethnologist*, *Dialectical Anthropology* a v řadě tematických sborníků.

Jeho básně a eseje se objevují například v revue *Analogon*, kresby a fotografie jsou součástí skupinových výstav. (Své texty píše a publikuje jak v češtině, tak v angličtině.) V roce 1995 vyšla jeho básnická sbírka *Mandala* (poezie z let 1968–69) společně se sbírkou *Hra na slepou babu*, roku 2012 pak kniha poezie *Hrdlořezy a zvukomalby*. Jeho básně byly též publikovány v několika antologiích, včetně *Nejlepší české básně* (2011 a 2013). V květnu letošního roku se v galerii Vlastivědného muzea v Olomouci uskutečnila výstava jeho fotografií s názvem *Na příkrém břehu snu*. Kresbo-texty *Zdrobněliny* budou od září 2014 do února příštího roku vystaveny v galerii Emila Juliše v Černčicích u Loun, v Památníku Tereziín – Muzeum ghetta v témže termínu soubor fotografií a kreseb *Rozjímání*.

Začátkem devadesátých let inicioval Andrew Lass projekt modernizace českého a slovenského knihovnictví CASLIN (Czech and Slovak Information Network) za nemalé finanční podpory nadace Andrew W. Foundation v New Yorku. Jako manažer projektu se soustředil na zavedení jednotných mezinárodních standardů, automatizaci knihovních procesů, meziknihovní spolupráci, digitalizaci a ochranu dokumentů a historických fondů. Součástí této iniciativy bylo zavedení mezinárodního semináře CASLIN, který se dodnes koná každý rok v České republice a na Slovensku. Svoje zkušenosti s knihovnictvím uveřejnil v několika odborných publikacích, včetně dvou svazků příspěvků z mezinárodních konferencí o problematice knihovní modernizace.

Česká akademie věd udělila v roce 1995 profesoru Lassovi Cenu Jana Evangelisty Purkyně. V roce 2005 obdržel od Mount Holyoke College za svou pedagogickou činnost cenu The Distinguished Teaching Award. Od Americké antropologické společnosti převzal roku 2010 rovněž za pedagogickou činnost ocenění AAA/Oxford University Press Award for Excellence in Undergraduate Teaching of Anthropology. V České republice profesor Lass přednášel při Kabinetu knihovnictví Masarykovy univerzity v Brně a na katedře bohemistiky Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

